

JAK CESTOVAT AUTEM SE PSEM?

pes
PŘÍTEL ČLOVĚKA

CURLY COATED
RETRÍVR

9
2016

Cena: 52 Kč
Pro předplatitele:
47 Kč
Ročník: 61

NĚMEČTÍ OVČÁCI
BYLI, JSOU A BUDOU

KRMÍM
BARFEM

BOXER
ZKRÁTKA UMÍ

STOPY
JSOU DŘINA

KRÁSNÍ
I UŽITEČNÍ

STOPY

jsou o nachozených kilometrech

Hana Vymazalová a její chodská fenka Cessy z Melechovské stráně se ve všestranném výcviku úspěšně prosazují ve stopách i v poslušnosti, a to i na mezinárodních závodech. Co je klíčem k jejich úspěchu?

Co vás přivedlo k všestrannému výcviku?

Kynologii se věnuji dlouho. Vždycky jsem si psa strašně přála, ale doma jsem ho mít nemohla. Proto jsem si psy půjčovala – na venčení a pak i na cvičení. Opravdu svého psa jsem měla až ve 14 letech. Byla to fenka německého ovčáka Axa z Košířského lesa. S ní jsem poprvé okusila všestranný výcvik, s ní jsem se učila základy výcviku. Byla skvělá. Pomohla mi o výcviku víc přemýšlet a zkusit různé nové věci. Byla schopna tolerovat mé chyby. O dva roky později přišel Aron. Krásný velký pes, opět německý ovčák. I s ním jsem se snažila o všestranný výcvik. Díky Axince

a Aronovi jsem poznala mnoho lidí, kteří také cvičili. Dověděla jsem se spoustu informací. Prošla jsem hodně kynologických klubů, kde byla vždycky parta báječných lidí, kteří poradili i pomohli. Za to jsem jim moc vděčná, protože právě tady vznikla láska na dlouhá léta, láska ke kynologii.

Výcviku se nyní věnujete se svojí chodskou fenkou Cessy. Jak se vám s ní cvičí?

Cessy je úžasná, ale není to s ní vždycky jednoduché. Nějaký čas trvalo, než jsme si úplně sedly. Je to křehká duše v huňatém kožíšku. Je potřeba s ní cvičit spíš hrou a dát jí čas, aby cvik pochopi-

la. U ní jsem začala zkoušet trošku jinak cvičit, víc přemýšlet o cvicích a o výcviku. Naučila mě většímu klidu při cvičení. Někdy se stane, že zkusíme nový cvik, a ono to nejde. Pak je lepší dát tomu čas. Jakmile bych na ni víc spěchala, nepůjde to. S tímto plemenem nejsou vůbec jednoduché obrany. I když má Cessy na obrany srdíčko, síla zákusu jí chybí. Toto plemeno má větší předpoklady pro stopy a poslušnosti. Nám ale stopy dlouho nešly, byla to naše nejslabší disciplína. První naše zkoušky byly beze stop. Mám doma ještě mladou fenku belgického ovčáka Niki z Hückelovy vily. Pokud bych měla srovnávat, s Cessy je cvičení poslušnosti a stop snazší. Niki je daleko temperamentnější, bylo potřeba jí vysvětlit, že se má na stopách chovat klidně, ale přesto pracovat s chutí. Je mezi nimi rozdíl, a tomu jsem musela přizpůsobit i trénink. Ze začátku Niki na stopě všechno rušilo – každý hluk, pohyb, jiné pachy. Až teď, co ji mám, si uvědomuji, jak je Cessy v tomto směru úžasná. Ne že by bylo všechno tak fantastické. I s ní jsem měla období, kdy jsem se musela vrátit úplně na začátek a začínat znovu, abychom napravily chyby, které se vyskytly. To bylo asi naše nejhorší období. Nevěděla jsem, zda se to povede. Díky tomu, že byla poměrně mírná zima, jsme mohly začít brzy na jaře, protože bylo před námi mnoho práce na dlouhý čas.

Věděla jste už při pořízení Cessy, že se s ní jednou budete chtít věnovat všestrannému výcviku? Proč jste se vlastně rozhodla pro chodského psa?

Nevěděla jsem, že budeme dělat všestranný výcvik. Pořizovala jsem si ji s tím, že budeme cvičit agility. V té době jsem měla fenku bišonka Ammy, se kterou jsem agility dělala, a chtěla jsem

si pořídit většího psa a běhat v kategorii large. Za to, že jsem si vybrala zrovna chodáčka, může náhoda. Potkala jsem na závodech paní s krásným chlupatým pejskem, který vypadal jak malý německý ovčák. Nadchlo mě, že je to takový živý pejsek, který díky své nižší váze může dělat i agility, aniž by trpěly jeho klouby, a navíc mi připomínal německého ovčáka, který se mi vždy líbil. Pak jsem potkala dalšího úžasného člověka, který mi dal kontakt na chovatelskou stanici, kde měli zrovna štěňátka. Všechno se to seběhlo velice rychle, a zanedlouho jsem měla chlupatou kuličku doma.

Cessy je teprve druhou chodskou fenou se složenou zkouškou IPO3. Bylo těžké s ní tuto zkoušku složit?

Pro Cessy asi nebyla tak těžká samotná zkouška. Naučit ji jednotlivé cviky není takový problém. Daleko těžší bylo připravit ji na tuto zkoušku ve velmi krátké době po velice náročné sezóně. Největším nepřítelem byla únava, která se po náročném týdnu dostavila. A to se pak nejvíc promítne na obranách. Obrany jsou pro nás těžká disciplína. Nejde ani tak o cviky, ale o sílu zákusu a o razanci, která se velmi hodnotí. Období září a října pro nás bylo velmi těžké. V září jsme se zúčastnili několika závodů – první víkend obediencie, závod v kategorii OB1, další víkend

závod O Kozinův pohár – závod chodských psů, kde jsme startovaly podle NZŘ. O týden později jsme jely do Ostravy na mistrovství národních plemen v obedienci, kde jsme poprvé startovaly v OB2. První víkend v říjnu patřil mezinárodnímu mistrovství MSKS, kde jsme závodily podle IPO1. Poté bylo potřeba co nejrychleji opravit to, co se pokazilo na závodech, a připravit se na zkoušku IPO2, která nás čekala koncem října.

A pak hned zkusit složit IPO3. Ve středu 28. října jsme složily IPO2. Jediný volný termín na další zkoušku byl už v sobotu 31. října. Jen dva dny na přípravu mezi zkouškami, to mi dělalo opravdu vrásky, a taky to, že nebudeme zkoušku skládat na domácím cvičáku. Trénovat se moc nedalo, Cessy potřebovala spíš odpočinek. Ale každý ví, že po zkoušce nebo po závodech je potřeba některé věci opravit. U nás to byla především stopa. Příprava na zkoušky podle různých zkušebních řádů není jednoduchá. Cvičíme zároveň NZŘ, MZŘ a obedienci a průběžně se připravujeme i na záchranářské zkoušky. Možná je to ale složitější pro mě než pro Cessy. Pro ni je to cvik, a nerozlišuje, podle kterého řádu. Cessy je ovšem bojovnice s velkým srdíčkem. To dokázala druhý den po zkoušce IPO3. Byly jsme přihlášené na mezinárodní závody v obedienci v kategorii OB2, kam jsme se jely vzhledem k předchozímu programu pouze zúčastnit. Vůbec

Chodský pes...

...je temperamentní, živý, přirozeně sebevědomý, bez známek nervozity a vždy dobře ovladatelný. Je velmi učenlivý, proto je schopen i náročného výcviku. Je vynikajícím doprovodným a hlídacím psem, lze ho využít i jako psa asistenčního či záchranářského. Stejně tak dobře ale může střežit stáda. Je velmi silně citově vázán na svého majitele a jeho rodinu. Pro svou trpělivost a toleranci je skvělým společníkem pro děti. Vůči cizím lidem je zdrženlivý, ale při ohrožení svých blízkých nebo jejich majetku umí zakročit. S jinými psy vychází dobře, ale většinou jejich společnost cíleně nevyhledává. Chodský pes je ideálním a všestranným rodinným psem.

Původ: Česká republika
Hmotnost: 16-25 kg
Výška: psi: 52-56 cm
feny: 48-52 cm
Barva: Černá s pálením
Zařazení plemene: NON FCI
Portrét tohoto plemene jsme vám přinesli v čísle 7/2015.

jsem nedoufala, že bychom po tak náročném týdnu podaly nějak zvlášť výborný výkon. Chyby se nám nevyhnu-ly, ale přesto jsme vybojovaly 2. místo a zkoušku na výbornou, o to cennější, že to bylo u zahraniční rozhodčí, která bodíky nedávala jen tak. Byl to fantastický týden. To asi vypovídá o všem, co se skrývá v tom huňatém kožíšku.

Na letošním mezinárodním mistrovství MSKS a dále na zkoušce IPO2 a FPr2 jste získaly plný počet bodů za stopu. Neuvěřitelné!

Ano, to je pravda. Je to vlastně už naše pátá stopka za stopu. Už loni jsme získaly plný počet bodů na zkoušce ZVV1. Letos

ji přivezla domů, jsem ji hrou směřo-ovala tak, abych toho v jejím pozdějším věku mohla využít ve výcviku. V půl roce Cessy uměla poměrně hodně věcí, ale neznala žádný povel. Kromě

na stopičku, už to byl svátek. Velký posun jsme udělaly na táboře v krásné přírodě u Jindřichova Hradce, který byl zaměřen na obrany a stopy. Tam jsem se od Hanky a od ostatních dozvěděla

mnoho o stopách. Hanka Musilová s Carbonem se několikrát zúčastnila mistrovství, a to i MS podle IPO3. Díky ní a jejím radám, jak to na zkouškách je a co je potřeba dělat nebo nedělat, jsme se za týden posunuly o velký kus kupředu a vyběhly jsme na stopařskou dráhu. Ze začátku to bylo moc těžké. Přece jen se od dob mého prvního psa hodně změnilo. Já jsem se ztrácela i na krátké stopě. Není nic horšího, než když si psovod nepamatuje, kudy stopa vede. Ale díky radám dalších lidí jsme dělaly pomalé krůčky. Dana Řehá-

ková mi byla oporou i rádkyní, když se nedařilo. Má mnoho zkušeností s chodským psem i s belgickým ovčákem. Ladislav Pánek mi ukázal svět velkých stop, FH. Především se učím tyto stopy správně šlapat. Správný oblouk je pro mě docela oříšek. A Cessy se ve svých čtyřech letech začíná seznamovat s většími stopami než je Fpr1-3. Stopy FH jsou pro mě velkou výzvou.

Víte, co obsahují stopařské zkoušky?

FPr1

Vlastní stopa, nejméně 300 kroků dlouhá, 2 lomy (cca 90°) a 3 úseky, 2 předměty psovoda, minimálně 20 minut stará, časový limit pro vypracování stopy je 15 minut. Předměty jsou rozdílné, musí být cca 10 cm dlouhé, 2-3 cm široké a 0,5-1 cm silné, svou barvou se nesmí výrazně lišit od okolí. Předměty jsou psovoda a musí být dobře napa-chované (min. 30 minut).

to byly hned čtyři stopy za plný počet. Samozřejmě si nejvíc cením té z letošního mistrovství MSKS. Ale cením si i jiných, které bodově dopadly jinak, ale přesto to byla pěkná stopa. Dívám se na celkovou práci psa na stopě. Co přesně stojí za naším úspěchem, asi nelze říci. Dělán to cítím a srdcem. Snažím se získat co nejvíc informací, ale z nich si vybírám jen to, co potřebuji. Snažím se pak výcvik přizpůsobit konkrétnímu psovi. Každý je jiný a nedá se cvičit podle nějaké dané šablony. Důležité je mít i štěstí, a to jsem asi měla, a taky báječnou podporu lidí, a ani ta mi na mistrovství MSKS nechyběla.

V jakém stáří fenky jste začala s výcvikem?

Ze začátku se tomu nedalo říkat výcvik, ale už od toho okamžiku, kdy jsem si

přivolání na jméno se to vůbec nepodobalo výcviku. Teprve pak se to začalo skládat dohromady. I tak jsem udělala spoustu chyb. Teď už vím víc a příště bych to dělala jinak. Chybami se člověk

učí. Jenže to, co funguje u jednoho psa, nemusí fungovat u druhého. To jsem si vyzkoušela hned u Niki. Pokud jde o stopy, asi tomu nikdo neuvěří, ale začaly jsme poměrně pozdě, asi okolo sedmého měsíce. Navíc jsme cvičily ne moc často. Když jsme se dostaly jednou týdně

Jak často stopy trénujete?

To je individuální. Záleží na tom, jestli mám před závodem nebo před zkouškou. Ale jestli si někdo myslí, že jsem tam denně, to ne. Stopy jsou hodně o čase. Já musím terény hledat. Nejsem zrovna z kraje, kde bych měla přímo za domem ideální terény. Na stopy dojíždím. Bohužel tím, jak se posouváme

FPr2

Cizí stopa, nejméně 400 kroků dlouhá, 3 úseky a 2 lomy (cca 90°), 2 předměty psovoda, nejméně 30 minut stará, časový limit pro vypracování stopy je 15 minut. První předmět po nejméně 100 krocích na 1. nebo 2. úsek, minimálně však 20 kroků před nebo za lomem, druhý předmět na konci stopy.

ve stopách a v obtížnosti, nám už velikostí nestačí terén, který dřív byl dobrý. Je až úsměvné, když jedu okolo míst, kde jsem třeba loni stopovala, a vidím,

jaký je to malý kousek pole či louky. Ale někdy jdu i na ten malý kousek a dělám jen krátkou stopu, nedělám pokaždé stopu dlouhou a těžkou. Proti opravdovým stopařům stále děláme ještě lehoučké stopy. Ideální by bylo stopovat obden, ale většinou se dostaneme tak 3x týdně, a máme i období, kdy nestopujeme třeba 14 dní. Dost často je to po nějaké zkoušce nebo po závodech. Potřebuji si odpočinout já i psi.

pevné nervy. Možná se to nezdá, ale je potřeba mít dobrého psa i v tomto směru. Stopy jsou i o psychice. Já si nemyslím, že je Cessy nějaká excelentní stopařka. Zním mnoho daleko lepších.

FPr3

Cizí stopa, nejméně 600 kroků dlouhá, 5 úseků a 4 lomy (cca 90°), 3 předměty, nejméně 60 minut stará, časový limit pro vypracování stopy je 20 minut. První předmět je pokládán nejméně po 100 krocích na 1. nebo 2. úsek, minimálně však 20 kroků před nebo za lomem. Druhý předmět podle pokynů rozhodčího, třetí na konec stopy.

Čím se v tréninku řídíte?

Cítem. Když nejsem v pohodě já nebo pes, nemá smysl na to moc tlačit. Občas je lepší na stopu raději nejít, než si všechno pokazit. Někdy mám v plánu dělat třeba dlouhou stopu, ale když vidím Cessy, jak se chová, změním plány. A někdy zase obráceně – chci udělat jen takovou motivační stopu, a ona je ve výborné náladě, tak to trochu protáhnou nebo jí udělám nějakou past, abych jí trochu potrápila. Taky se snažím využít rad starších a zkušenějších. Pořád je potřeba se učit a získávat informace. Pak je důležité si pamatovat, co a kde jsem dělala za stopy v poslední době, dát pozor, aby se stopy nedělaly stejně.

Střídám místa, délku i tvar stopy. Od dob kdy jsem stopovala s Axou, se výcvik a nároky na stopování hodně změnily. Nyní se vyžaduje daleko větší přesnost ve sledování stopy. Proto bylo potřeba v tomto smyslu přizpůsobit trénink.

Dá se nějak poznat, zda bude pes ke stopování vhodný?

To nedokážu tak úplně posoudit. Ale pes, který nemá zájem o hru, není žravý nebo je bázlivý, to bude mít hodně těžké – nebo spíš jeho páníček. Viděla jsem už stopovat tolik různých plemen, že si myslím, že to při správné motivaci jde s většinou psů. Záleží na tom, na jaké úrovni to bude. Vybírala bych si podle plemene, a taky vyrovnané štěně. Jen to, že má pes výborný čich, z něho stopaře neudělá. Musí být i vyrovnaný a mít

My zatím máme před sebou ještě dalekou cestu, než se mezi ně dostaneme. Zkoušky FH1-2 a IPO-FH jsou nádherné, ale na ně zatím máme co trénovat. Letos to určitě nebude.

Máte nějaké desatero ve výcviku stop?

To jste mě trochu zaskočila. Žádné desatero nemám. Pro mě je nejdůležitější, aby to bavilo mě i psa a abychom byli zdraví. Chce to stanovit si cíle do budoucnosti a zkusit jich dosáhnout, ale ne za každou cenu. Moje rada pro trénování stop by mohla znít: Nespěchat, nepřeskakovat fáze, být trpěliví. Abyste mohla napsat větu, taky se nejdřív musíte naučit psát písmenka, pak slova, a teprve pak věty. To platí i ve výcviku. Všechno je potřeba dělat postupně a v klidu. Stopy jsou o nachozených kilometrech.

Marie Trauškeová

Foto: H. Vymazalová,
M. Vymazal

Cessy z Melechovské stráně,

nar. 13. 4. 2011, zdrav. vyšetření: DKK 0/0
DLK 0/0, zkoušky: ZOP, ZZO, BH, ZPU1, APr1,
ZM, IPO1 (3x), IPO2, IPO3, IPO-ZTP, SPPr1,
UPr1, FPr1, FPr2, ZVV1, ZZO1, ZZZ, OBZ (2x),
OB1 (7x), OB2 (2x), výstavy: 2012 Intercanis
Brno – výborná 2, Klubová výstava Olšovec –
výborná

inzerce

CHOŤÁNKY 188 PODĚBRADY 29001

**PRODEJ CEN, POKÁRŮ, TROFEJÍ, MEDAILÍ,
PLAKET, VĚNCŮ, KOKARD, DIPLOMŮ
PRO CHOVATELSKÉ, SPORTOVNÍ A ZÁJMOVÉ SOUTĚŽE**

tel.: 325 610 539 fax: 325 611 526

www.sportforte.cz www.pohary-medaille-sportforte.cz

e-mail: sportforte@sportforte.cz

naštvě, stejně mě pak oblízne a umazlíme ho k smrti. Navzájem se štveme a přitom zbožňujeme. Myslím si, že je to ideální vztah.

Kateřina Sovová

Carolka cvičí s chutí

Jmenuji se Pavlína a je mi 18 let. Moje parťačka je kolie dlouhosrstá Carol z Mlýnského úvozu a naše společná cesta započala na podzim v roce 2007. Byla to již příliš dlouhá doba, kdy jsme byli bez psa, a jelikož jsme vždy měli kolie, ani jsme nepomysleli, že bychom mohli mít jiného psa. A tak k nám přišla Carolka. Ze začátku jsme neměly žádné sportovní ambice, Carol měla být prostě jen rodinným mazlíkem. Ale jelikož to byla naše první kolie s PP, po krátké době jsme se spolu dostaly i k výstavám. Potom už jsme postupně objevovaly, že existují nějaké psí sporty, a také k nám v roce 2008 přišla naše druhá kolie Zorka. Já s Carol a moje mamka se Zorkou jsme se tedy dostaly k agility. Jako snad u každého nového sportu, který se rozhodnete dělat, ani u agility nebyly začátky úplně nejjednodušší. Navíc já jako dítě, které do té doby nemělo o žádném výcviku ani ponětí, jsem neměla pro Kerčů to správné vedení. V té době si ze mě dělala vyložené srandu, ale postupně jsme to překonaly a začaly se zlepšovat. Dokonce jsme se i zúčastnily neoficiálních závodů. Jenže u Carolky se začaly objevovat zdravotní problémy, kvůli kterým jsme s agility musely skončit.

V roce 2012 jsme se poprvé na letním výcvikovém táboře zúčastnily výcviku triků, a myslím, že to bylo to nejlepší, co nás mohlo potkat. Je pravda, že ze začátku jsme triky netrénovaly nijak intenzivně, byla jsem ráda, že Carol umě-

la pár základních jako poklonu, otočky apod. Ale postupem času jsem začala přemýšlet o zkouškách dogdancingu. Začaly jsme se tedy připravovat na naši první zkoušku Freestyle 1. Napoprvé to ale nedopadlo, diskvalifikovaly jsme se kvůli překročení času. Na druhý pokus se ale nakonec vše podařilo a letos na jaře jsme složily naši druhou zkoušku DwD1. Myslím si, že je důležité nic nevzdávat a i po počátečním neúspěchu se nepřestat snažit a zkoušet to dál. Sice to může trvat déle, ale úspěch se stejně nakonec dostaví. Pro mě je asi největším úspěchem to, že Carolka cvičí s chutí, při každém tréninku se jí rozzáří očka a čeká, jaký nový trik se bude učit. Určitě je to i díky tomu, že jsme začaly na doporučení kamarádky používat klikr. S jeho pomocí se Carolka naučila samostatně přemýšlet a mnoho triků, které umí, se naučila pomocí shapingu. Navíc jí hodně baví i štouchání do gymballu, tak doufám, že si zkusíme i treibball.

Pavlína Chrástná

Beri je parták

Je mi 15 let a mám tu nejlepší psí parťačku Beri. 14. srpna oslavila druhé narozeniny. Hned, když jsme si jí dovezli, věděla jsem, že se s ní chci věnovat psím sportům, hlavně agility. S výcvikem agility jsme začali v červnu roku 2015. V květnu jsme si splnily první zkoušky v A1. Nyní nás čeká přestup do A2.

Mimo agility se také věnujeme trikům. V květnu jsme se přihlášily do soutěže „Orlová hledá talent“, kterou pořádal Dům dětí a mládeže v našem ve městě. Beri předvedla vystoupení, kde ukázala triky, které umí. Odnesly jsme si 1. místo. Už jsme dokon-

ce byly i na několika voříškiádách, kde jsme se párkrát umístily ve vystavování, ale to nás moc nebaví. Občas také vyjedeme i někam na výšlap. Beri je skvělá parťačka a plní všechny mé sny.

Eva Mazurková

Chodský pes je aktivní plemeno

Je mi 17 let a mám doma tříletého chodského psa Endyho s PP s oficiálním jménem Casper z Městceckého mlýna. Chodského psa jsem si vybrala, protože se je to aktivní, temperamentní plemeno, s kterým se dá dělat prakticky vše od poslušnosti, obrany, stopy, dogdancing po záchranářinu či canisterapii. Já s Endym se věnuji konkrétně dogdancingu a okrajově poslušnosti.

Michaela Trnobranská

Maggie se každým tréninkem zlepšuje

V mém životě mě doprovází pětiletá šeltie Maggie. Aktivně se věnujeme agility a rekreačně dogdancingu a dogfrisbee. Dalšími mými koníčky jsou fotografování, grafika a také videotvorba. S agility jsme na začátku měli problém. Maggie to vůbec nebavilo, neběhala, bála se a z tréninku jsem pokaždé odcházela s pláčem a s myšlenkami, že mám nehoršího psa, jakého jsem si mohla přát. Poté se to začalo zlepšovat... Vždy tam byli puštění psi a hráli si spolu, ale Maggie ne, protože se jich bála a byla jenom uvázaná u lavičky. Když už se to začalo lepšit, začala jsem ji také pouštět a ona chodila za mnou (což byl také pokrok),

